

Něco mi drtí ruce v zápěstí
vnímám dým, chci spát
proč stojím sám uprostřed náměstí
špína a smrad

Všichni se na mě dívají z výběhů
dneska daj jim žrát
co cítím z očí, z jejich příběhů?
závist, a strach

Tak pojď
seš podivnej
budeš mít soud
je jedno, že seš nevinnej
pojď
seš podivnej
budeš mít soud
tak rozhodnul jsem já

Mý provokace byly záměrný
nejvíc jsem se smál
je divný to, co není průměrný
říkal pan král

Už padá kamení na dláždění
náhončí už jdou
a kolemjdoucí jsou rozvášněný
tleskají a řvou

Tak pojď
seš podivnej
budeš mít soud
je jedno, že seš nevinnej
pojď
seš podivnej
budeš mít soud
tak rozhodnul jsem já

Jsme zvyklí, že se nám zrádci smějou do očí
při tom nám kážou svou víru
máme v sobě jejich řád, nikdy to neskončí
vždycky nám ukážou sílu

Jsme zvyklí, že nás mají zrádci pěkně v područí
jsme rádi, když jídlo hází
občas nás nechají si hrát, jenže to nestačí
vůle ke změně tu schází

Vůle tu schází
strašně mi schází

Soudí mě, že byl jsem svůj
Orwell s Kafkou začínají psát
já vím, že tenhle příběh je jen můj
další četbou neztratí spád

Tak pojď

seš podivnej
budeš mít soud
je jedno, že seš nevinnej
pojd'
seš podivnej
budeš mít soud
tak rozhodnul jsem já

Tak pojd'
seš podivnej
budeš mít soud
je jedno, že seš nevinnej
pojd'
seš podivnej
budeš mít soud
tak rozhodnul jsem já